

Sygn. akt: VII U 2509/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca – SSO Grażyna Cichosz

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2015 roku w Lublinie

sprawy C. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania C. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 30 października 2014 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje C. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia(...) roku.

Sygn. akt VII U 2509/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił C. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż wnioskodawca nie został uznany za niezdolnego do pracy orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 23 października 2014 roku.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył C. M. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

C. M. urodzony (...) dotychczas pracował jako elektromonter lotniczy. Obecnie prowadzi zakład stolarski (akta ZUS dotyczące kapitału początkowego, opinia biegłego – k. 12). Ostatni okres zatrudnienia wnioskodawcy ustał w dniu 17 września 2013 roku (karta przebiegu zatrudnienia – akta ZUS). Wnioskodawca pobierał świadczenie rehabilitacyjne do dnia 12 września 2014 roku (okoliczność bezsporna).

Wnioskodawca w dniu 25 sierpnia 2014 roku złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 akt ZUS). Po przebadaniu przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 25 września 2014 roku nie został uznany za niezdolnego do pracy (k. 16 akt ZUS). Na skutek wniesionego sprzeciwu został poddany badaniu przez komisję

lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 23 października 2014 roku nie uznała go za niezdolnego do pracy (k. 20 - akta ZUS).

C. M. cierpi na (...) Wnioskodawca jest zatem częściowo niezdolny do pracy od dnia zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 13 września 2014 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku (opinia biegłego – k. 12-13)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niekwestionowane przez strony, które uznał za wiarygodne. W wydanej opinii biegły ortopeda jednoznacznie stwierdził, że (...), że jest on częściowo niezdolny do pracy od dnia zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 31 grudnia 2016 roku. Opinia ta jest bardzo szczegółowa, jasna, logiczna i nie była kwestionowana przez strony.

Specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Odwołanie się przez Sąd do tych kryteriów oceny stanowi więc wystarczające i należyte uzasadnienie przyczyn uznania opinii biegłych za przekonujące (wyrok SN z 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, opubl. w LEX nr 151656). Wnioski środka dowodowego w postaci opinii biegłego mają być jasne, kategoryczne i przekonujące dla Sądu, jako bezstronnego arbitra w sprawie, dlatego gdy opinia biegłego czyni zadość tym wymogom, co pozwala uznać znaczące dla istoty sprawy okoliczności za wyjaśnione, to nie zachodzi potrzeba dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych (wyrok SN z 21 listopada 1974 r., II CR 638/74, opubl. w OSP 1975/5/108). Wydana w sprawie opinia spełnia te kryteria.

Odwołanie C. M. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Powyżej przedstawiony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy od dnia (...). Niezdolność do pracy powstała w ciągu 18 miesięcy od dnia 17 września 2013 roku. Wnioskodawca legitymuje się 5 letnim okresem składkowym i nieskładkowym w ciągu 10 lat przed dniem powstania niezdolności do pracy. Zaskarżoną decyzję należało zatem zmienić przyznając mu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres stwierdzonej niezdolności do pracy.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji.